Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36544
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

quasi tenebris ignorantie potuerunt. Videris in ignorare qd
sit pater & ds. uerū & animę unde sint. vl qndo & quom
facte posse dicere si hec nunc i apire fas n est in tanto erro
re posito descientia di. Tū simon. erit inq tempus cū peni
tebit te qd dicente me de meffabili uirtute n intellexeris.
Et petrus ait. Da g nob ut sepe ia dixi tanqm nouus deus.
aut q ab illo descenderis sensū aliquē nouū. pquē nouū qm
dicis dm possim agnoscere. Isti enī qnq sensus qs nob dedit
creator ds catori suo fide seruant. nec aliū quēqm ee sen
tiunt dm. hoc eis ipsa sui pstante natura. Ad hec symon.
adhibe inq animū tuū ad ea q dicturus sū. & facito eū mui
sibilibus semitis incedente puenire ad ea q i demonstrauero.
Auscultа g nc. Nūqm ne incogitatione posito extendisti mte
tuā in regiones vl insulas peul porro positas. & ita meis
fixus animo mansisti. ut ne psentes quide uidere. aut
temet ipsū scire ubi sederes psuasuitate eox q habebantur
in oculis posses. Et petrus ait. Verū e symon. in freqn
ter accidit. Et symon. ita & n sensū tuū extende in celū.
& iterū sup celū. & uide ia ibi debet ee aliqs locus q sit
ultr mundū. vl extr mundū. inq neq celū neq tra. neq
umbra eox etiā i tenebras operet. & ob hoc cū neq corpa
aliq in eo sint neq excorporib tenebre necessario sit lu
m immisū. & lum sidera cuimodi possit ee cui tenebre
nulle succedunt. Nā si uniuersū hunc mundū solis huius
replet lux. qntū ee estimas illud incorporeū lum & in
finitū. Tantū sine dubio ut istud solis lum ad illud
tenebre & n lux ee uideat. Hec cū diceret symon.
petrus respondit. Deutroq pacient ausculta. id e
& de exemplo tendendi sensus. & de immensitate lucis.